

Juleoptoget

18.
DECEMBER

Hvert år holdt byens musikorkester et optog gennem hele byen for at vise, hvor dygtige de var til at spille og samtidig også vise, at nu nærmede vi os julen.

Nisse-Taars havde stået oppe i klokketårnet sidste år og kigget på det store optog, da de om forbi – og allerede sidste år besluttede han sig for, at i år ville han gå med og spille.

Det var derfor han havde fået anskaffet sig en tromme, som hang om halsen i en snor og blev holdt på plads foran maven, så han kunne gå og slå på tromme samtidig. Og i løbet af året havde han øvet sig rigtig meget. Han var blevet god til at lave trommehvirvler – det vil sige at skulle slå så hurtigt med trommestikkerne på trommeskindet, at det lød som en hvirvelvind.

Det var ikke helt let – men efter mange timers øvelse havde han lært det. Og nu var dagen kommet, hvor han skulle spille sammen med resten af det store orkester, der både havde en kæmpe stor tromme og mange små trommer foruden trompeter, basuner og andre blæse-instrumenter.

Han vidste, at optoget altid startede nede foran kirken, så han kravlede ned fra klokketårnet med sin lilletromme hængende og trommestikkerne nede i baglommen.

Foran kirken var det store orkester ved at tage opstilling....

Trommespillerne stod i midten af det lan-

ge orkester, men der var ikke plads til Nisse-Taars, så han stillede sig allerbagerst med sin lille tromme og sine trommestikker.

Ih, hvor han glædede sig – han elskede musik af alle slags, men når han skulle slå på tromme, så var marchmusik noget af det bedste han vidste.

Han kunne aldrig helt beslutte sig for om han bedst kunne li' Radetsky March eller The Seventy Six Trombones. Begge numre svingede godt på hver sin måde og gjorde ham i godt humør.

Nisse-Taars stod nu klar bagerst i optoget. Klar til at spille på sin tromme. Han havde naturligvis sit nissetøj på og var derfor usynlig for menneskene, så det så ud som om, trommen svævede gennem luften og at trommestikkerne slog på trommen af sig selv.

Orkesteret opdagede ikke, at Nisse-Taars gik bag ved og slog på tromme. Han sørgede selvfølgelig for at slå på trommen, når det passede ind i musikken, og de store trommer også trommede – men både børn og voksne som stod langs fortovet og så optoget passere forbi, de kunne se trommen, som spillede og svævede – men ikke den usynlige Nisse-Taars.

-Gad vide, hvordan de har lavet det num-

Det kan nok være, at manden sagde av – hver gang Nisse-Taars ramte hans hoved med trommestikkerne.

Og drengen stod ved siden af og grinede. Ved et uheld gled Nisse-Taars hue af, og så blev han pludselig synlig for alle – og alle sagde: nøøj, det er jo en nisse – ja selv manden som ikke troede på, at nisser fandtes sagde: Hold da Magle...Det ER jo en nisse.

Men inden folk kunne gøre noget, så snupede Nisse-Taars sin hue og satte den på sit hoved igen – og i samme sekund var han atter usynlig, og det så ud som om, at trommen blot svævede gennem luften og at trommestikkerne spillede af sig selv.

Men det gode var, at manden som ikke mente, at nisser fandtes, nu var blevet overbevist om, at nisserne fandtes i virkeligheden – og hans søn var glad for, at hans far endelig havde forstået, at nisser findes i den virkelige verden – men at vi mennesker kun sjældent ser dem, fordi de er usynlig, når de har deres nissetøj på.

Og så gik optoget videre, mens de spillede den ene dejlige melodi efter den anden – og da orkesteret havde været hele vejen rundt i byen, vendte de tilbage til kirken, hvor de var begyndt et par timer tidligere.

Og Nisse-Taars; ja, han var både glad og træt og sulten, så da han kom op i klokketårnet, gik han straks i gang med at spise en portion risengrød med kaneldrys og en klat smør. Og bagefter lagde han sig hen for at hvile sig lidt. Det havde trods alt været en dejlig dag.

Du kan bede din forældre om at finde dem på Youtube, og så selv høre dem.

mer, sagde en mand, som stod sammen med sin søn og kiggede på.

Jeg tror, det er nissen. Han er jo usynlig, men det er trommen ikke, sagde drengen. Nisser, ha-ha, sagde faderen, den tror jeg ikke på. Nisser er bare gammel overtro. Nisse-Taars hørte, hvad manden sagde og besluttede sig for lige at give ham en lærestreg og sprang ud af optoget og styrede direkte hen mod manden og nev ham i næsen.

Av-av, sagde manden, hvor kom det fra.

Drengen lo, og sagde: Jeg tror, det var nissen, som ikke ville finde sig i, at du ikke tror på, at han findes.

Nisser findes ikke, sagde manden, mens han ømmede sig over sin næse. Nu blev Nisse-Taars en lille smule vred. 'Hvad bilder den mand sig ind; at sige at jeg ikke findes. Sikke noget vrøvl.

Og så tog Nisse-Taars sine to trommestikker og slog manden oppe i hovedet, som var mandens hoved et trommeskind.